

(முற்பகல் 9-30)

6. 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்டம்—
விவாதம் (தொடர்ச்சி.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 1980-81 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது விவாதம், திரு. சி. வி. வேலப்பன்.

திரு. சி. வி. வேலப்பன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1980-81 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது நானும் என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பினை நல்கியதற்காக என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினை தயார்படுத்துக்கின்ற பொழுது மதிப்பிற்குரிய நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள், புரட்சித் தலைவர் அவர்களையும், முதலமைச்சராக இருக்கிற காரணத்தினால் கலந்து கொண்டு நல்ல முறையில் இதனைத் தயார் செய்து அளிக்க வெகுவாக பாடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பது விளங்குகிறது. இதில் நாம் பார்க்க வேண்டியது என்னவென்றால், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இருக்கிற ஒவ்வொரு வாசகமும், யாருக்கு கஷ்டங்கள் தீர்க்கப்பட வேண்டுமோ, யாருக்கு துன்பங்கள் துடைக்கப்படவேண்டுமோ, அவர்களுக்காகவே இந்த நிதி நிலை அறிக்கை தயார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான், அத்தகைய ஏழை எளியவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பாராட்டுகிற வகையிலும், அவர்கள் பயன் பெறுகிற வகையிலும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கை தயார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நாட்டு மக்கள் அனைவராலும் வரவேற்கப்படக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. அப்படி அளிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் விவசாயிகளுக்கான திட்டங்கள் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏழை எளியவர்களின் நலன்களுக்காக திட்டங்கள் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு சலுகைகள் வழங்கப்போவதாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வயோதிகர்கள், வாழ்க்கையில் வேலை செய்து பிழைக்க முடியாதவர்கள் ஆகியோர்களுக்காக நல்ல பல திட்டங்கள் எடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு சிறப்புக்கள் நிரம்பிய இதனை பார்த்து நாட்டு மக்கள் வரவேற்றாலும், எதிர்க்கட்சி வரிசையில் உட்கார்ந்துக் கொண்டு ஏளனம் செய்பவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை 'நாடு சிரிக்கின்ற வகையில் இருக்கிறது' என்ற வகையில் ஏளனம் செய்து பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்படி எந்த பொருளில் எடுத்துச் சொல்லியிருந்தாலும், நாடு சிரிக்கின்ற ஒரு நிதி நிலை அறிக்கைத்தான் இது என்று சொல்வேன். நாட்டு மக்கள் மகிழ்ச்சியோடு சிரிக்கின்ற ஒரு நிதி நிலை அறிக்கையாகத்தான் இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

1980 ஜூலை 7] [திரு. சி. வி. வேலப்பன்]

விவசாயிகளுக்காக கடன்களை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகள் வந்த நேரத்திலும் கூட, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே அதற்குத் தெளிவாக விளக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம். நான் இங்கே இன்னொன்றை கூற விரும்புகிறேன். இந்த மன்றம் ஏகமனதாக ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். ஆளும் கட்சி இவ்வளவுதான் செய்ய முடியும் என்று இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் தெளிவாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு செய்ய வேண்டியதையும் சேர்த்து இந்த அரசு செய்ய வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது நியாயமாகுமா? இருக்கும் நிதி ஆதாரங்களை வைத்துக் கொண்டு, விவசாயிகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் இவ்வளவுதான் செய்ய முடியும், இவ்வளவுதான் செய்ய இயலும் என்று, தமிழக அரசு திட்டவட்டமாக அறிவித்திருக்கிறது. ஆகையினால் நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னால், இந்த மன்றத்தில் நாம் அனைவரும் சேர்ந்து, அனைத்து கட்சி உறுப்பினர்களும் சேர்ந்து ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். விவசாயிகளின் கடன்கள் இவ்வளவு இருக்கின்றன. தமிழக அரசினால் செய்யக் கூடிய திட்டங்கள் இன்னின்ன, அவர்களின் கடன்களை முழுமையாக ரத்து செய்வதற்கு மத்திய அரசு நிதி உதவி அளிக்க வேண்டும். மற்ற பிற குறிப்பிட்ட சில பொறுப்புகளையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று, இங்கே இருக்கின்ற அனைத்துக் கட்சி உறுப்பினர்களும் ஒருமித்த மனதோடு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டும். அது ஒன்றுதான் நாட்டு மக்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் நாம் செய்யவேண்டிய முக்கியமான நற்பணியாகும்.

தமிழக அரசினால் நியமிக்கப்பெற்ற உயர்மட்டக் குழு அறிவித்த அறிக்கையின்படி 40 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு விவசாயிகளுக்குச் சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதன்பிறகு விவசாயிகளின் கடன் சுமைகளை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்ற கோரிக்கை எழுப்பப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு 60 கோடி ரூபாய் வரையில் சலுகைகள் நீட்டிக்கப்பட்டன. அதற்குப் பிறகும் கடன்களை முழு ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கோரிக்கைகள் எழுப்பப்பட்டிருக்கின்றன.

அரசு எடுத்துள்ள முடிவு, இந்தக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு முடிந்த அளவிற்கு உதவி செய்வதாகும். 'இச் சலுகைகளுக்குப் பின்னும் கடன் சுமையினால் வருந்தும் விவசாயிகளின் கடன்களை முழுவதுமாக ரத்து செய்ய வேண்டும் என்ற கோரிக்கை எழுப்பப்பட்டுள்ளது' என்றிருக்கிறது. இதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கு மாநில அரசுக்குக் கணிசமான நிதி உதவி செய்யவேண்டும் என்று கோரி மத்திய அரசுக்கு நாம் எழுதியுள்ளோம். இதற்கு கணிசமான நிதி உதவியை மத்திய அரசு கொடுத்தாக வேண்டும். இதற்காக இந்த மன்றத்தில் நாம் ஒரு தீர்மானம் போட்டாகவேண்டும் என்று

[திரு. சி. வி. வேலப்பன்]

[1980 ஜூலை 7]

சொன்னால் அனைத்துக்கட்சி உறுப்பினர்களும் அதை மனதில் கொண்டு செயலாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.. 'மத்திய அரசுக்கு நாம் எழுதியுள்ளோம்' என்றிருக்கிறது. இந்தக் கோரிக்கையை மத்திய அரசு ஆதரவாகப் பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று மத்திய அரசுக்கு எழுதியிருக்கிறோம். விவசாயிகளின் கடன்களை முழுவதுமாக ரத்து செய்ய வேண்டும் என்ற கோரிக்கை எழுப்பப்பட்டுள்ளது. ஆகவே இதற்கு நிதி உதவி செய்ய வேண்டும் என்று நல்ல எண்ணத்தோடு எழுதியிருக்கிறோம். இதற்கிடையே தமிழக அரசு செய்திருக்கிற காரியம், எழுதியிருக்கிறோம். அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்று பார்க்கிறோம். அவர்கள் செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும் இதற்கிடையில் தமிழக அரசு தன் சொந்தப் பொறுப்பில் இருந்து கடன்கள் அத்தனையும் தள்ளுபடி செய்யவேண்டும் என்றால் அப்படி தள்ளுபடி செய்து விடமுடியாது. பணம் வாங்கியிருக்கிற பாங்குகளுக்கு தமிழக அரசு பணத்தைக் கட்டியாக வேண்டும், தள்ளுபடி செய்துவிட்டோம் என்று சொல்லிவிடமுடியாது. இதற்கிடையில் தமிழக அரசு எடுத்திருக்கக்கூடிய முடிவு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டுள்ள கடன்களுக்கு தமிழக அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறது. நான் இதைச் சொல்வதற்கு காரணம், இப்படி தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிற கடன்கள் யாருக்காக என்பதை வனிக்கவேண்டும். பத்து லட்சம் சொத்துள்ள விவசாயி இருக்கலாம், ஐயாயிரம் ரூபாய் சொத்துள்ள விவசாயியும் இருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் வாங்கியிருக்கிற கடன்களைப் பார்க்கவேண்டும். ரூபாய் பத்து லட்சம் சொத்துள்ள விவசாயிக்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் கடன் இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். அவனுக்கு அது பெரிதல்ல. ஆனால் பத்தாயிரம் ரூபாய் சொத்துள்ள ஒரு விவசாயி ஆயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்கியிருந்தால் அதைக் கட்டுவதற்கு அவன் தத்தளிப்பான். அவனால் வாழ்க்கையில் முன்னேற முடியாது. ஆகவே அதை பூர்ணமாக நீக்குகிறோம். தாழ்த்தப்பட்ட நிலையில் இருக்கிறவர்களுக்கு, அடித்தளத்தில் இருக்கிற மக்களுக்கு ஓரளவிற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதை எந்தக் கட்சியினரும் மறுக்கமாட்டார்கள். அந்த அடிப்படையில்தான் முதன் முறையாக இந்த அளவிற்கு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தமிழக அரசின் நிதி வசதியைப் பொறுத்து எவ்வளவு செய்யமுடியுமோ அந்தளவிற்கு இவ்வளவு தான் செய்யமுடியும் என்று ஒரு வரம்பு வைத்து அந்தவரம்பின் அடிப்படையில்தான் இப்போது நாம் அறுபது கோடி ரூபாய் அளவிற்கு உதவக்கூடிய வகையில் இந்த நிலையை அறிவித்திருக்கிறோம். பூரா விவசாயிகளுக்கும், எல்லா விவசாயிகளுக்கும் கொடுக்கக்கூடாது என்று நிலை அல்ல. அந்த எண்ணம் இருக்கிறது. ஆனால் செயல்படுத்த நிதி வசதி சரியாக இல்லை. அதற்கான நிதிவசதி இல்லை என்பது அனைத்துக் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியும். ஏன், அது விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கும் தெரியும். தமிழக அரசு தன்னால் முடிந்ததைச் செய்கிறது என்ற நிலை இருக்கிறது. இந்த அறிக்கை வந்த பிறகு

1980 ஜூலை 7] [திரு. சி. வி. வேலப்பன்]

விவசாயிகள் சார்பில், ஒரு சிலரைப் பார்த்துப் பேசியபோது சொல்கிறார்கள், இந்தளவிற்கு செய்திருப்பதே மிகப் பெரியது என்று. இன்னும் அதிகமாகச் செய்யவேண்டும் என்று கோரிக்கைகள் வைக்கிறார்கள். அது தவறு என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் மத்திய அரசு இதற்கு உடன்பட்டு வருமானால் தமிழக அரசு செய்யும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. அதில் பூர்ண நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று விவசாயிகளும் ஆதரவோடு, பரிவோடு பேசுகிறார்கள். ஆனால் எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் தூண்டிவிடும் நிலை இருக்கக்கூடாது. நாட்டில் அமைதி நிலவ உதவ வேண்டும். இந்த மன்றத்தில் போடப் படுகிற தீர்மானத்தை முறையாகச் செயல்படுத்தவேண்டும். நாம் ஒருமித்த கருத்தோடு, விவசாயிகள் பிரச்சனையில், ஒரு தீர்மானம் போட்டு அனுப்புவோமானால் அதற்குப் பிறகு வருகிற நிலையைப்பற்றி நாம் விவசாய மக்களிடம் எடுத்துச் சொல்லலாம்.

நாம் மத்திய அரசைக் கேட்கலாம். வருகிற நிதியைவைத்து வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யலாம். அடுத்து, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒவ்வொரு சாராருக்கும் சலுகைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், ஏழை எளிய மக்கள். இவர்களுக்கு குடியிருக்க வீடில்லாத நிலை, இருக்க இடமில்லாத நிலை இருக்கிறது. ஏழை எளியவர்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நன்மைகள் செய்கிற அளவிற்கு நல்லதொரு அறிக்கையாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அமைந்திருக்கிறது. இதைப் பற்றி பேசுகிறபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். இந்த மன்றத்தில்தேசகிற எல்லோரும் சரியாகப் பேசுகிறார்கள் என்று சொல்லமுடியாது. ஒருசிலர் முரண்பாடாகப் பேசிவிடலாம். ஆனால் அதற்காக அதை கேலியும் கிண்டலுமாகப் பேசக்கூடாது. ஊருக்கு புதிது என்று சொன்னார்கள். ஊருக்கு புதிதல்ல. இந்த மன்றத்திற்குப் புதியவர்களாக வந்திருக்கலாம். அவர்களும் ஒரு நாள் புதியவர்களாகத்தான் வந்திருக்கவேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு எக்காளமிட்டுப் பேசும் நிலை இருக்கக்கூடாது. கடுமையாகத் தாக்கினார்கள். அரிசை சந்திரா நாடகத்தைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள்.

[முற்பகல் 9-40]

அரிச்சந்திரா நாடகம் அவர்களுக்கு மட்டும் சொந்தமல்ல. ரகுமான்கான் சொன்னார்கள், காலித்தனம் செய்வோம் என்று. அது அவர்களுக்கு மட்டும் சொந்தமல்ல. அதை எப்படிச் செய்வது என்று எங்களுக்கும் தெரியும். நானும் அரிச்சந்திரா நாடகத்தைப் பற்றிச் சொல்வேன். அவர்கள் பதவி இழந்தவர்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பற்றி குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், என்றைக்கு புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் தூக்கியெறியப்பட்டார்களோ, அந்த நாளே

[திரு. சி. வி. வேலப்பன்] [1980 ஜூலை 7]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அந்தக் கட்சி குழிதோண்டி புதைக்கப்பட்டு விட்டது. மக்கள் அப்படி தீர்மானித்து விட்டார்கள். தீர்ப்பு அளித்தார்கள்.

அன்றையதினம் முதல்வரகா இருந்த கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் தொகுதிக்கு வந்து பார்த்தார்கள். வர முடியவில்லை. முதல்வர் அவர்கள் வராத தொகுதி, உள்ளே விடாத தொகுதி கபிலர்மலை தொகுதியாகும். இப்படி இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், பெருமிதத்திற்காகச் சொல்லவில்லை ; நிலைமையைச் சொல்கிறேன். நிலைமை உள்படியே அப்படி ஆகிவிட்டது.

அரிச்சந்திராவைப் பற்றி அவர்கள் சொன்னார்கள் ; நானும் சொல்வேன். இன்றைக்கு அந்த இயக்கத்தை, அதைத் தலைமைத் தாங்கி செல்லுகின்றவர்கள் மிகவும் விரக்தி அடைந்திருக்கிறார்கள். ஒரு காலத்தில் அப்படிச் சொன்னார்கள். அரிச்சந்திராவில் சொல்லப்படுகிறது. நான் ராஜாங்கம் ஆண்டது போய் இப்போது ஈசாங்கம் ஆள்கிறேன் என்று. வெள்ளிக் காசை அள்ளிக் கொடுப்பதுபோல், இப்போது கொள்ளிக் காசு சந்திரமதியிடம் கேட்கிறேன் என்று சொல்கிறார். அப்படிப்பட்ட நிலைமை அவர்களுக்கு வந்திருக்கிறது. இது அரசியலிலே இயல்பு. ஆகவே, அதற்காக நாங்கள் வாங்கிப் பார்த்தோம். பிடிக்கவில்லை என்ற முரண்பட்ட கருத்தை சட்டமன்றத்திலே சொல்லக்கூடாது. அரசியலுக்காக இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே ஒன்றுமில்லை. கண்டிக்கத்தக்கது என்று சொல்கிறார்கள். படித்துவிட்டுச் சொல்லுகிறார்களா? படித்தால் மன நிறைவோடு ஏற்றுக்கொள்வார்கள். 'காமாலைக் கண்ணனுக்கு கண்ட தெல்லாம் மஞ்சள் நிறமாகத் தெரியும்' என்று சொல்வார்கள். அந்த நோக்கத்தோடு பார்த்தால், இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே ஒன்றுமில்லை என்றுதான் சொல்லத் தோன்றும். பொது நோக்கோடு பார்க்க வேண்டும். மதிப்பிற்குரிய கலைஞர் அவர்கள், மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டால் நானும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயார் என்று சொன்னார்கள். அந்தப் பெருந்தன்மையோடு படித்துப் பார்த்துவிட்டுச் சொல்லுங்கள். இன்னென்ன இருக்கிறது என்ற நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லுங்கள். ஆலோசனை கூறுங்கள், அறிவுரைகளைத் தாருங்கள். ஆகவே, அவைகளை யெல்லாம் விட்டுவிட்டு வாய்க்கு வந்தபடி பேசுகின்ற அந்த நிலையும், புதியதாக வந்திருக்கின்ற உறுப்பினர்களைப் பற்றி நடித்துக் காட்டுகின்ற அந்த நிலைமையும், இந்த மன்றத்திற்கு உகந்தது அல்ல, அப்படிப்பட்ட நிலைமை வளருமானால், மீண்டும் சஸ்பென்ட் செய்கின்ற நிலைமை வந்துவிடும். தமிழகத்திலே சஸ்பென்ட் செய்யப்படுகின்றவர்கள் யார் என்ற நிலைமையை உருவாக்குவது சரியல்ல. அது எவ்வளவு பெரிய அவமானம். சட்டமன்றத்திலே ஏதாவது பேச வேண்டும், அது பத்திரிகையிலே வரவேண்டும் என்கின்ற இந்த நிலைமைகள் எல்லாம் கூடாது. ஏற்கனவே நீங்கள் இந்த

1980 ஜூலை 7] [திரு. சி. வி. வேலப்பன்]

அவல நிலைக்கு ஆளாகியிருக்கிறீர்கள். எனவே, மக்களுக்கு நல்ல திட்டங்களைப் பற்றிச் சொல்லுங்கள்; அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லுங்கள் ; உறுதுணையாக இருங்கள். உங்கள் இயக்கத்தை வளப்படுத்த வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. நல்ல திட்டங்களுக்கு ஆதரவு கொடுங்கள். அப்படி கொடுப்பதற்கு சர்க்காட்சிகளும் நெருங்கி வந்து, சர்வ கட்சி உறுப்பினர்களும் சேர்ந்து அழுத்தமான ஒரு கோரிக்கைக்கு இந்த மன்றத்திலே நாம் தீர்மானம் போட்டாக வேண்டும். விவசாயக் கடன் அனைத்தும் ரத்து செய்யப்பட வேண்டும் என்பதற்கு தீர்மானம் போட வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்லி, மற்ற நிலைமைகளை, ஒவ்வொரு சாராரும் அவர்களுக்கு ஏற்ற நிலைமைகளிலே தனித்தனியாக இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பற்றிச் சொன்னாலும், இதிலே நல்ல பல சலுகைகள் எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் கூறி, வரவேற்று அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த 1980-81 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது எனது கருத்துக்களை வைக்க வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பற்றி பல்வேறு அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொரு கோணத்திலே பார்த்திருக்கிறார்கள். இதே மாமன்றத்தில், இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே கூட சில குறைபாடுகளைச் சொல்லுகின்றபோது, சில உறுப்பினர்கள், உதாரணமாக திரு. சொக்கலிங்கம், திரு. குத்தாலம் ராஜாமணிக்கம் போன்றவர்கள் எல்லாம் புழுத்த அரிசியையும், புழுத்த பருப்பையும் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

இவர்கள் எல்லாம் காட்டுகிறார்களே, நாம் கரட்டக் கூடாதா என்ற எண்ணத்திலே நம்முடைய அவை முன்னவர் அவர்கள் இந்தப் புழுத்துப்போன நிதிநிலை அறிக்கையைத் தந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, விவசாயிகளைப் பற்றி வெகுவாக இங்கே பேசப் படுகிறது. ஆளும் கட்சிக்கு அரசனாக இருக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறவர்கள் எல்லாம் கூட விவசாயி சேற்றிலே கால் வைக்கவில்லை என்றால் விவசாயத் தொழில் செய்யாது மற்றத் தொழில்கள் செய்யக்கூடியவர்கள் சோற்றிலே கை வைக்க முடியாது என்று அரிய கருத்துக்களை வாரி வாரி தாராளமாக வழங்குகிறார்கள். ஆனால் அந்த விவசாயிகளுக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நன்மை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா, அவன் துயர் துடைப்பதற்கு வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவா, தந்த வாக்குறுதிகளைக் காக்கின்ற அளவுக்கு நிதி

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்] [1980 ஜூலை 7]

நிலை அறிக்கை அமைந்திருக்கிறதா என்பதை அருள்கூர்ந்து வாழ்த்து பாடுகிறவர்கள், புகாழாரம் சூட்டுகிறவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் மெத்தப் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்குத் தக்காவிக் கடன்கள் ரத்து பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள். அதைப் பற்றி அதிகமாகத் தெரிந்தவர்கள் என்ன கருத்தைச் சொல்லுகிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். அந்தக் கடனைப் பெற்றவர்கள் பலர் இப்போது இருக்கிறார்களா என்பதே சந்தேகம் என்று அந்தத் துறையிலே இருப்பவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, விவசாயிகளுடைய துயரைத் துடைக்க வெகுவாக, விவசாயிகளைப் பாதிக்கின்ற விவசாயக் கடனை நாங்கள் ரத்து செய்வோம் என்பதிலே கூட அமைச்சர்களுக்குள்ளேயே ஒரு தெளிவற்ற தன்மை இருக்கிறது. ஓர் அமைச்சர் சொல்லுகிறார் 200 கோடி ரூபாய் கடனையும் அடைத்து விடுவோம் என்று. அதை குறித்து நிருபர்கள் கேட்கும்போது முதலமைச்சர் அது அவருடைய சொந்தக் கருத்து என்று சொல்லுகிறார். இதே அவையில் நேற்றோ, நேற்று முன்தினமோ ஒரு விவாதம் நடந்தது. அப்போது கூட ஒரு அமைச்சர் 'அரசாங்கம் கொடுத்த கடனை அரசாங்கம் ரத்து செய்கிறது. இதை அடைக்க என்ன வழிவகை என்று பொருளாதார நிபுணர்கள் எப்படித் தேட்கிறார்கள். இதிலே என்ன சிக்கல் இருக்கிறது, என்றெல்லாம் தெளிவற்ற முறையிலே விவரங்களை அறிந்து கொள்ள முடியாத நிலையிலே பேசினார்கள். இந்த நிலையிலே அமைச்சரவை இருக்கிறபோது இந்தக் கடனை ரத்து செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எப்படி எதிர்க்கட்சிக்கும் என்னைப் போன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், மக்களுக்கும் ஏற்படும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

இப்போது டீசல் விலை ஏறிவிட்டது. உரத்தின் விலை ஏறிவிட்டது. ஆகையால் கொள்முதல் விலையை உயர்த்த வேண்டுமென்று விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் எல்லாம் கேட்கிறார்கள். இந்த மாமன்றத்தில் அதிலே அக்கறையுள்ளவர்கள் எல்லாம் கூட அப்படிப்பட்ட கோரிக்கையை விடுத்தார்கள். விவசாயப் பெருங்குடி மக்களை செழிப்பான முறையில் வைக்காவிட்டாலும் கஷ்டப்படுகின்ற நிலையில் இருந்து அகற்றுகின்ற தன்மையில் அரசினுடைய நடவடிக்கைகள் அமைந்திட வேண்டுமென்பதிலே இந்த மாமன்றத்திலே இருப்பவர்கள் யாருக்கும் ஐயம் இருக்காது. அந்த அடிப்படையில்தான் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். நான் முதலிலேயே புழுத்துப் போன பட்டை என்று ஏன் சொன்னேன் என்றால் நீங்கள் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை எந்த அளவுக்கு நிறை

1980 ஜூலை 7] [திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

வேற்றியிருக்கிறீர்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். நீங்கள் தேர்தல் நேரத்தில் தந்த வாக்குறுதியாக இருந்தால்கூடப் பரவாயில்லை. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அமைச்சரவை அமைக்கப்பெற்ற பிறகு அமைச்சர்கள் கூட்டத்தைக் கூட்டி முடித்துவிட்டு வெளியே வருகிறபோது முதலமைச்சர் தந்த வாக்குறுதிகளைக் கூட இப்போது நிறைவேற்றவில்லை என்பதை மெத்த வருத்தத் தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதுவும் விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்ட வாக்குறுதிகள் நிறைவேற்றப்படவில்லை. அது சம்பந்தமாக நான் ஒன்றைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். 14-6-1980 அன்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அமைச்சர்கள் கூட்டத்தைக் கூட்டிவிட்டு வெளியே வருகிறார்கள். நிருபர்களைச் சந்திக்கிறார். விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதிலே அக்கறை கொண்டுள்ள இந்த அரசு நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முன்வந்திருக்கிறது என்பதற்கு அறிஞரியாக ஒன்றைச் சொல்லுகிறார்—

[முற்பகல் 9-50]

Mr. Ramachandran reiterated that AIADMK election pledges and commitments would be honoured on a priority basis. A Board to look after the interest of the agriculturists would be constituted with a non-political agriculturist as its Vice-chairman, who would be given the status of a Minister and the Chief Minister would lead the Board, he added.

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அப்போது விவசாயிகளுக்கு ஒரு வாரியத்தை அமைக்கிறேன் என்ற வாக்குறுதியைத் தந்தார்கள். ஆனால் இப்போது பார்க்கிறோம்.

An Agriculturists Welfare Committee has been proposed to be formed.

என்று இருக்கிறது. இந்த மாமன்றத்திலே இருக்கிற பெருவாரியான உறுப்பினர்களுக்கும் உங்களுக்கும் தெரியும், போர்டுக்கும் கமிட்டிக்கும் என்ன வித்தியாசம் என்று. நான் மாற்று முகாமிலே இருந்தாலும் விவரம் தெரிந்த எல்லா அரசியல் கட்சித் தலைவர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன், வாட்டர் போர்டு, அவுசிங் போர்டு, சிலம் கிளியரன்ஸ் போர்டு இவை போன்று ஒரு போர்டாக விவசாயிகளுக்காக ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் அவர்கள் தங்களுடைய குறைகளைச் சொல்லவும், தங்களுக்கு வேண்டிய விவரங்களைச் சேகரித்துக் கொள்ளவும் வாய்ப்புகள் இருக்கும். கமிட்டி எப்படி இருக்கும்? தயவு செய்து நீங்கள் எல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதனால்தான் சொல்கிறேன், இந்த அரசு, அமைச்சர்கள் தருகின்ற வாக்குறுதிகளிலிருந்து வழக்கி விழுகிறீர்கள், ஆகவே இது உலுத்துப் போன பட்டுஜட் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்] [1980 ஜூலை 7]

அடுத்து வியாபாரிகளுடைய நீண்ட நாள் கோரிக்கையை நிறைவேற்ற நாங்கள் முன்வந்துள்ளோம் என்று சொல்கிறார்கள். அண்மையிலேகூட நாடார் மகாஜன சங்க மாநாடு நடந்தபோது அதிலே ஒரு அமைச்சர் கலந்துக் கொண்டதாக பத்திரிகையிலே செய்தி வந்திருக்கிறது, அவர்கள் வாரியம் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். வணிகர்களுடைய நலத்திலே அக்கறை செலுத்துகின்ற முறையிலே வணிகர்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்கின்ற முறையிலே ஒரு வாரியம் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். எனக்கு ஞாபகம் சரியாக இருக்குமானால் கலைஞர் அவர்கள் காலத்திலே அப்படிப்பட்ட ஒரு வாரியம் அமைக்கப்பட்டது என்பதையும் அதற்கென ஒரு கணிசமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டது என்பதையும் நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். நீண்ட நாட்களாக இருந்து வருகின்ற கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால், A committee has been formed என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு கமிட்டி தான் அமைக்கப்படுகிறது. ஆகவே தட்டிக்கழிக்கின்ற தவறுகளைத் தாராளமாகச் செய்கிற ஆட்சி ஒன்று உண்டு என்றால் அது இந்த ஆட்சிதான். அதனாலே தான் எங்களைப் போன்றவர்களால் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை ஜீரணிக்க முடியவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ளவர்களுக்கு எல்லாம் பசியால் வாடுகிறவர்களுக்கும் அரிசி தரப் போகிறோம் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்போது சொல்லப்படுவது என்ன தெரியுமா? வாரத்திற்கு ஒரு கிலோ அரிசி வேலையற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுமா அல்லது வறுமையில் வாடுகிறவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுமா அல்லது பசியால் வாடிக் கொண்டு ரோடுகளிலே கிடக்கிறார்களே அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுமா அல்லது பிளாட்பாரங்களிலே குடிசைகளைப் போட்டுக் கொண்டு அன்றாடம் வாழ்க்கைக்குக்கூட வக்கற்றுப் போயிருக்கிறார்களே அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுமா? நீங்கள் வெளிப்படையாகச் சொல்லியிருக்கலாம். உங்களை ஆதரிக்கிற பத்திரிகையிலேகூட கொஞ்சம் ஒழுங்காகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள், 'திக்கற்ற அனாதைகளுக்கு' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவ்வளவு பேர்களுக்கும் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இப்போது நீங்கள் சொல்லியிருப்பது வாரத்திற்கு ஒரு கிலோ என்பது தான். அப்படிக் கொடுப்பதால் நாட்டிலே உள்ள பஞ்சம் பட்டினி எல்லாம் பறந்து போய்விடாது. ஏதோ இதனால் அரிய காரியத்தைச் சாதித்து விட்டோம் என்று நீங்கள் வானளாவப் பேசுகிறீர்கள். அரிசி தருகிறோம், புடவை ருதுகிறோம்; பணமாகத் தருகிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். ஆனால் நீங்கள் தருவதைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் 25

1980 ஜூலை 7] [திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

ரூபாய் பணமும், 95 ரூபாய் மதிப்புள்ள அரிசியும் 25 ரூபாய் மதிப்புள்ள புடவையும் தருவதைக் கணக்கிட்டு மொத்தமாகப் பார்த்தால் 145 அல்லது 150 ரூபாய்தான் வருகிறது.

ஆனால் எவ்வளவு விளம்பரம்? ரேடியோ என்ன, டெலி விஷன் என்ன? உங்கள் ஆதரவுப் பத்திரிகைகள் என்ன? எப்படியெல்லாம் பாராட்டுகின்றன. ஆனால் ஒரு விளம்பரமும் இல்லாமல் ஒரே வரியில் ஒரு மாநில அமைச்சர் அறிவிக்கிறார். அது பெருந்தன்மையா அல்லது இது பெருந்தன்மையா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

“In Orissa, Patnaik Ministry at its meeting after assuming office on Monday, decided to increase the monthly old age pension from Rs. 25 to Rs. 40 with effect from....”

ஒரிசா சீஃப் மினிஸ்டர் 25-லிருந்து 40 என்று உயர்த்தி யிருக்கிறார் என்றால், அதைக் கணக்குப் போட்டுப் பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய அவை முன்னவர் அவர்களுக்கு கணக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். அப்படி 15 ரூபாய் இன்க்ரீஸ் ஆகிறதே, அதைப் பார்க்கும் பொழுது உங்கள் இன்க்ரீஸ் 96 ரூபாய் ஆகிறது. இதற்கு எவ்வளவு விளம்பரம்? புடவை தருகிறோம் என்றெல்லாம் விளம்பரம். 180 ரூபாய்க்குக் கூடுதலாகத் தருகிறார்கள். அதை ஒரே வரியில் பேசுகிறார்கள். ஆனால் இங்கே அந்தத் தரப்பி லேயிருந்து பேசுகிறார்கள், ஏழைகளுக்கு அரிசி, ஏழைகளுக்குப் பணம், ஏழைகளுக்குப் புடவை என்று சொல்கிறார்கள். இத்தனையையும் செய்கின்ற அரசு சாதனை செய்கின்ற அரசா அல்லது வேதனை தருகின்ற அரசா என்று கேட்கிறார்கள். இது சாதனை செய்கின்ற அரசு என்று, இவ்வளவு சொத்தை சொள்ளை உள்ளதை, உள்ளபடியே எப்படி நியாய உள்ளம் படைத்தவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று மெத்தப் பணி வன்போடு கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இன்னொன்றைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு அரிய அமைப்பை, அதிலும் அனைத்து அறிவுகளை யெல்லாம் ஒன்றாகத் திரட்டி, தமிழ் நாட்டில் அதன் மூலம் தொழில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்த ஒரு ஆராய்ச்சி அமைப்பைப் பற்றிச் சொல்கிறீர்கள். எனக்கு ஒரு சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. “A centre for imparting knowledge” has been formed. இது மகிழ்ச்சியளிக்கக் கூடியது, அதை வரவேற்கிறேன். ஒரு புதிய அமைப்பு நம்முடைய மாநில வளர்ச்சிக்கு வருவது கண்டு உள்ளபடியே வரவேற்கிறேன். ஆனால் இந்த நேரத்தில் என் னுடைய சந்தேகத்தைக் கிளப்ப விரும்புகிறேன்.

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்] [1980 ஜூலை 7]

Indian overseas employment corporation will be set up. என்று 1978-ம் ஆண்டில் கவர்னர் உரையில் அறிவிக்கப்பட்டது. எதற்கு? வேலை அற்றவர்கள் வெளிநாடுகளில் வேலை பெறுவதில் அவதிக்கு உள்ளாகக் கூடாது, முறையாக, எளிதாக வேலை கிடைக்க ஏற்பாடு செய்துகொடுக்க, வேலை வாய்ப்பை ஒழுங்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள, அதிலே கிடைக்கின்ற ஊதியம் இந்த நாட்டிற்கு, தமிழகத்திற்குக் கிடைக்க, முறையாக வந்து சேர ஒரு அமைப்பை அறிவித்தீர்களே, அது இப்பொழுது எங்கே இருக்கிறது? 1978-ம் ஆண்டு கவர்னர் உரையில் நீங்கள் அமைப்பதாகச் சொன்னீர்களே, அந்த அமைப்பு உண்டா என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அவை முன்னவரவர்கள் துருவிப் துருவிப் பார்ப்பதிலே வல்லவர். அவர்கள் அருள் கூர்ந்து இதைப் பார்க்க வேண்டும். அது எங்கே இருக்கிறது என்று எங்களுக்குக் காட்ட வேண்டும். வெளிநாடுகளுக்கு வேலை தேடிச் செல்பவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கின்ற அமைப்பை எங்கே ஏற்படுத்தி இருக்கிறீர்கள்? எனவே, நீங்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களை நீங்களே புறக்கணிக்கின்றீர்கள், விட்டுவிடுகின்றீர்கள், அத்தகைய மனோபாவத்தில் நீங்கள் இருக்கின்றீர்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலமைச்சரவர்கள் டெலிவிஷன் உரையிலே சொன்னார்கள். அந்த உரை என்னிடத்திலே இருக்கிறது. அவர்களுடைய பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. கர்ப்பினிப் பெண்களுக்கு டெலிவரி ஆனவுடன் ஊட்டச்சத்து கொடுப்பேன் என்று சொல்லவில்லை, மருந்துகள் கொடுப்பேன் என்று சொல்லவில்லை. அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், 150 ரூபாய் ரூபாயாகக் கொடுக்கப்படும் என்று. நாம் நடைமுறையைப்பற்றி, நிர்வாகத் தன்மைகளைப் பற்றி நன்றாக அறிவோம். நேற்று கூட ஒரு புகாரை என்னிடத்தில் சொன்னார்கள்.

(முற்பகல் 10-00)

ஸ்டான்லி மருத்துவ மனையில் டாக்டர் பிரிஸ்கிரிப்ஷன் எழுதித்தருகிறார். 3, 4 நாட்களாக, ஏன் ஒரு வாரமாக அந்த மருந்தை இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். ஆக அப்படிப்பட்ட அவலநிலை கர்ப்பினிகளுக்கு ஏற்படாது, அதுவும் குழந்தை பெற்றவர்களுக்கு, குழந்தைகளுக்கு ஏற்படாது என்பதிலே என்ன உத்தரவாதம். எனவே, முதலமைச்சர் சொன்னதைப் போல் அந்த ஊட்டச் சத்துக்குப் பதிலாக, பணமாக தந்தால் என்ன என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோளாகும்.

1986 ஜூலை 7] [திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

அடுத்து, இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன், இந்த மாமன்றத்திலே வெகுவாகப் பேசப்பட்டது, இந்த பட்ஜெட் பாராட்டக் கூடாதா? சைக்கிள் வரியை நாங்கள் குறைத்திருக்கிறோம், ஏழைகள் பயன்படுத்துகின்ற, பிழைக்கின்ற சைக்கிள் ரிக்ஷா வரியை நாங்கள் குறைத்திருக்கிறோம். அதைக் கூட பாராட்ட மனம் வரவில்லையா, என்று. நான் அதை ஒட்டி, ஒரு கருத்தை, வேறு ஒரு மாநிலத்தினுடைய நிலையை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பீகார் மாநிலத்தில் ஒரு சலுகை கொடுக்கப்படுகிறது. இங்கே உருப்படாத சலுகையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கணக்கிலே, 1.6 என்று கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அது என்ன, 1.06-ஆ, அல்லது 1.6-ஆ, அல்லது 1.06 பிளஸ் 6-ஆ? 1.6 கோடி என்று தெளிவாகப் போட்டிருக்கலாம். விட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்தச் சாதாரணச் சலுகையை அளித்துவிட்டு, அதைக்கூட பாராட்ட உங்களுக்கு மனம் இல்லையே, இந்தியாவுக்கு இது வழி காட்டுகிறதே என்று பேசப்பட்டது. நான் மெத்த பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பீகார் மாநிலத்தில் ஒரு சலுகை அளிக்கப்பட்டது. யார், யாருக்கு? அதிலே, திரு. ஜெகநாத் மிஷ்ரா, முதலமைச்சர் சொல்கிறார்.

Chief Minister presented the Budget for 1980-81. He said, the tax concessions envisage exemption, not reduction, என்று. ஆனால், நீங்கள் செய்திருப்பது ரிடக்ஷன். அவர்கள் செய்திருப்பது எக்ஸம்ஷன். அவர்கள் வழிகாட்டியிருக்கிறார்கள். எதற்கு.

Exemption from Sales tax on tyres, tubes for cycles, cycle rickshaws, student note-books and feed articles.

உணவுப் பண்டங்கள் எதெது; தயிர், பழ வகைகளுக்கெல்லாம் எக்ஸம்ஷனைத் தந்திருக்கிறார்கள். உங்களைப் போல் வரியைக் குறைக்கவில்லை. இந்தியாவுக்கு வழி காட்டியிருக்கிறார்கள். அதுவும் எவ்வளவு தூரத்திற்கு? நீங்கள் 1.6 கோடி குறைத்திருக்கிறீர்கள். அவர்கள் 6 கோடிக்கு சலுகை தந்திருக்கிறார்கள்.

The State exchequer might lose Rs. 6.00 crores.

நீங்கள் வழி காட்டுகிறீர்களா? நீங்கள் இந்த மாநிலத்திற்கு நன்மை செய்கிறீர்களா என்பதை அடுத்துப் பேசுபவர்கள் அல்லது அவை முன்னவர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி நன்மை செய்பவர்கள், நாட்டிலே, பல மாநிலங்களிலே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உங்களைப்போல், போலி விளம்பரங்களைச் செய்யவில்லை. நண்பர் ஒருவர் சொன்னதைப் போல், பஞ்சு மிட்டாய் செய்யவில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது.)

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்] [1980 ஜூலை 7]

அடுத்து என் தொகுதியில் போலீஸ் குவார்ட்டர்ஸ் 3 இருக்கிறது. அவர்கள் என்ன பாவம் செய்தார்களோ? ரிட்டையர் ஆன, திரு. ஷெனாய் போன்றவர்கள் எல்லாம் அவற்றைப் பார்த்திருக்கிறார்கள். அந்த குவார்ட்டர்ஸ் பழைய நிலையிலேயே இருக்கிறது. காலையில் அவர்கள் பரேடுக்கு வரவேண்டும். காலையில் எழுந்து வரும்போது, பக்கத்து வீட்டுப் பிள்ளையை மிதிக்கிற நிலைமை. காரணம், குறிப்பிட்ட நேரத்தில்தான் விளக்கை எரிக்க வேண்டும். மற்ற நேரங்களில் அணைத்து விட வேண்டுமென்று வைத்திருக்கிற காரணத்தால், அவர்கள் விரும்புகிற நேரத்தில் கூட அந்த விளக்குகளை எரிக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இதெல்லாம் சாதாரண குறைகள். அதையெல்லாம் நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த பட்டுஜெட்டுக்கு என்னுடைய அவ நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, அடுத்து ஒன்றை மட்டும் கூறிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவ நம்பிக்கைக்குப் பிறகு என்ன பேச்சு? அவ நம்பிக்கை என்றால் என்ன அர்த்தம்?

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : நம்பிக்கையில்லையென்று அர்த்தம். நம்பிக்கை இல்லாவிட்டால் அவ நம்பிக்கை தானே. நம்முடைய முதலமைச்சர் ஒரு பாட்டு பாடியிருக்கிறார். எல்லோரும் பாடிய பாட்டுதான் அது. கருத்துள்ள பாட்டு. அப்பொழுது நாம் எல்லாம் சேர்ந்து பாடிய பாட்டு.

‘ ஏமாறாதே, ஏமாறாதே,

ஏமாற்றாதே, ஏமாற்றாதே..... என்பதுதான் அந்தப் பாட்டு. ஆக, இந்த பட்டுஜெட்டைக் காட்டி அருள் கூர்ந்து நீங்கள் ஏமாற்றாதீர்கள், பெருது மக்களால் பிற காலத்தில் ஏமாற்ற வேண்டியிருக்கும் என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொண்டு முடிக்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

7. ஒழுங்குப் பிரச்சினை

உரிமைப் பிரச்சினை எடுத்துக் கொள்வது.

திரு. அ. ரகுமன்கான் : தலைவர் அவர்களே With your kind consent I raise the point of order, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். நான் இங்கே அவையிலே விதி 246-ன் கீழ் அண்ணா பத்திரிகைக்கு எதிராக உரிமைப் பிரச்சினையை எழுப்ப இருந்தேன். அதில் தீர்ப்புத் தருவதாக ஜட்ஜ்மெண்ட் ரிசர்வ் ஆகியிருக்கிறது. அது விதிகளுக்குப் புறம்பானது என்பதை நான் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய சட்டப் பேரவை விதி 72, செக்ஷன் 250-ஐ அருள் கூர்ந்து பார்க்க வேண்டுகிறேன்.